

	คำนำ	iv
	บทสรุปภาษาอังกฤษ	v
บทที่ 1.	<u>บทนำ</u>	
1.1	จุดประสงค์	1
1.2	วิธีการศึกษา	2
บทที่ 2.	<u>ลักษณะและโครงสร้างของหมุ่บ้าน</u>	
2.1	ขอบเขต	5
2.2	ลักษณะดิน	5
2.3	ฝนและความชื้น	5
2.4	ระบบการปลูกพืช	12
2.5	การถือครองที่ดิน	14
2.6	ประชากร	14
2.7	การคมนาคม	14
บทที่ 3.	<u>วิธีการปลูกถั่วลิสงหลังนาของเกษตรกร</u>	
3.1	การเก็บเกี่ยวข้าว	15
3.2	การเตรียมดินปลูกถั่วลิสง	15
3.3	การปลูก	16
3.4	การดูแลรักษา	18
3.5	การเก็บเกี่ยว	18
3.6	การตลาดของถั่วลิสง	21

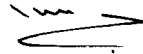
	หน้า
บทที่ 4. <u>การเปรียบเทียบวิธีการปลูกถั่วลิสงสองวิธีการหลังการเก็บเกี่ยวข้าว</u>	
4.1 บทนำ	23
4.2 การวางแผนและวิธีการ	24
4.3 ผลและการวิเคราะห์	25
4.4 สรุปผลการวิเคราะห์	34
บทที่ 5. <u>สรุป</u>	35
บทที่ 6. <u>ปมปัญหา</u>	37
เอกสารอ้างอิง	39
ภาคผนวก	41

คำนำ

โครงการระบบการปลูกพืชโดยอาศัยน้ำฝน ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นโครงการที่ได้ศึกษาปัญหาทั้งระบบ (system) เพื่อแก้ไขและหาทางปรับปรุงระบบการปลูกพืชของเกษตรกรในท้องถิ่นที่ใช้น้ำฝน โครงการฯ ได้เน้นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ระบบ (system analysis) โดยใช้นักวิชาการหลายสาขาวิชาการมาขบคิดปัญหาร่วมกัน (interdisciplinary team) เพราะเชื่อว่าวิธีการนี้จะได้ทราบปัญหาที่แท้จริงของเกษตรกร และได้ทุกปัญหาที่เกษตรกรเผชิญอยู่ ผลการศึกษาทำให้โครงการฯ ได้ทราบปัญหามากมายของเกษตรกรที่จะต้องทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบต่อไป

การศึกษาที่ได้เสนอในเอกสารนี้เป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญ ถ้าเปรียบเทียบกับความมุ่งหมายหลักของโครงการฯ แล้ว ปัญหาที่ได้ศึกษาค้นคว้านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง (component) เท่านั้น แต่การศึกษาก็ได้ทำทุกด้านของปัญหา หรือศึกษาเป็นระบบเช่นกัน แต่เป็นระบบย่อย (sub system) ของระบบใหญ่ของโครงการฯ

การศึกษานี้ นับได้ว่าเป็นการศึกษาที่สมบูรณ์มาก ได้ศึกษาอย่างละเอียดทุกแง่มุมของการปลูกถั่วลิสงหลังนา พร้อมทั้งได้ชี้แนวทางแก้ไขและปรับปรุงระบบปัจจุบันด้วย และที่สำคัญได้เสนอปัญหาที่ควรค่าแก่การค้นคว้าต่อไปในอนาคตอีกด้วย.

เทอด เจริญวัฒนา

หัวหน้าโครงการฯ

	คำนำ	iv
	บทสรุปภาษาอังกฤษ	v
บทที่ 1.	<u>บทนำ</u>	
1.1	จุดประสงค์	1
1.2	วิธีการศึกษา	2
บทที่ 2.	<u>ลักษณะและโครงสร้างของหมุ่บ้าน</u>	
2.1	ขอบเขต	5
2.2	ลักษณะดิน	5
2.3	ฝนและความชื้น	5
2.4	ระบบการปลูกพืช	12
2.5	การถือครองที่ดิน	14
2.6	ประชากร	14
2.7	การคมนาคม	14
บทที่ 3.	<u>วิธีการปลูกถั่วลิสงหลังนาของเกษตรกร</u>	
3.1	การเก็บเกี่ยวข้าว	15
3.2	การเตรียมดินปลูกถั่วลิสง	15
3.3	การปลูก	16
3.4	การดูแลรักษา	18
3.5	การเก็บเกี่ยว	18
3.6	การตลาดของถั่วลิสง	21

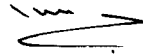
	หน้า
บทที่ 4. <u>การเปรียบเทียบวิธีการปลูกถั่วลิสงสองวิธีการหลังการเก็บเกี่ยวข้าว</u>	
4.1 บทนำ	23
4.2 การวางแผนและวิธีการ	24
4.3 ผลและการวิเคราะห์	25
4.4 สรุปผลการวิเคราะห์	34
บทที่ 5. <u>สรุป</u>	35
บทที่ 6. <u>ปมปัญหา</u>	37
เอกสารอ้างอิง	39
ภาคผนวก	41

คำนำ

โครงการระบบการปลูกพืชโดยอาศัยน้ำฝน ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นโครงการที่ได้ศึกษาปัญหาทั้งระบบ (system) เพื่อแก้ไขและหาทางปรับปรุงระบบการปลูกพืชของเกษตรกรในท้องถิ่นที่ใช้น้ำฝน โครงการฯ ได้เน้นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ระบบ (system analysis) โดยใช้นักวิชาการหลายสาขาวิชาการมาขบคิดปัญหาร่วมกัน (interdisciplinary team) เพราะเชื่อว่าวิธีการนี้จะได้ทราบปัญหาที่แท้จริงของเกษตรกร และได้ทุกปัญหาที่เกษตรกรเผชิญอยู่ ผลการศึกษาทำให้โครงการฯ ได้ทราบปัญหามากมายของเกษตรกรที่จะต้องทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบต่อไป

การศึกษาที่ได้เสนอในเอกสารนี้เป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญ ถ้าเปรียบเทียบกับความมุ่งหมายหลักของโครงการฯ แล้ว ปัญหาที่ได้ศึกษาค้นคว้านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง (component) เท่านั้น แต่การศึกษาก็ได้ทำทุกด้านของปัญหา หรือศึกษาเป็นระบบเช่นกัน แต่เป็นระบบย่อย (sub system) ของระบบใหญ่ของโครงการฯ

การศึกษานี้นับได้ว่าเป็นการศึกษาที่สมบูรณ์มาก ได้ศึกษาอย่างละเอียดทุกแง่มุมของการปลูกถั่วลิสงหลังนา พร้อมทั้งได้ชี้แนวทางแก้ไขและปรับปรุงระบบปัจจุบันด้วย และที่สำคัญได้เสนอปัญหาที่ควรค่าแก่การค้นคว้าต่อไปในอนาคตอีกด้วย.

เทอด เจริญวัฒนา

หัวหน้าโครงการฯ

SUMMARY

A STUDY OF SURIN'S PEANUT PLANTING TECHNIQUE^{1/} IN SURIN PROVINCE

A. Jintrawet, R. Katawetin, and V. Kerdsuk^{2/}

The Rainfed Cropping Systems Project of Khon Kaen University has been supported by the Ford Foundation and the Royal Thai Government since 1975. Its main objective is to develop cropping systems for the rainfed agriculture in the Northeast Thailand. Several cropping patterns have shown promising and implemented. However, some of the cropping patterns are commonly practiced by the farmers in some certain areas e.g., sesame is grown before rice in Burirum area, rice followed by mungbean in Khon Kaen area, and peanut is grown after rice in Surin area. These cropping patterns are well adapted to the existing environments. Therefore the project places its interest to those patterns and more observation trials are undergoing to examine existing patterns. Peanut planting after rice is one of the patterns which have been closely observed in last two year.

1/ The study was funded by the KKU-FORD Cropping Systems Project.

2/ Researcher, Plant Sci. Dept., Lecturer. Soil Sci. Dept., and Research Assistant KKU-FORD Cropping Systems Project, respectively, Faculty of Agriculture, Khon Kaen University, Khon Kaen, 40002.

The technique used in growing peanut in the area is totally different from the other areas. Planting season starts very late after rice harvesting and by the end of rainy season. Farmers make very good land preparation, i.e., several plowings and harrowings. Then, seed is placed in the furrow about 10 to 15 cm depth. The furrows are made by using a buffalo drawn plow. The seeds are loosely covered by the soil. The spacing is approximately equidistant, 30 x 30 cm. Naturally, the crop is growing without cultural practices, such as spraying insecticides or weeding, until harvesting time. However, farmers expect no rain during the first 4 weeks after crop emerged. According to peanut growers, rain during these period tends to compact the top soil and evaporates rapidly.

A preliminary trial was designed to investigate the pattern and cultural practices in more details. Five peanut varieties were used to study yield potential at two different planting techniques, namely, Surin's and Khon Kaen's farmers. Two farmers and three plots were selected at Ban Kok Bu, Amphoe Prasat in Surin province. The plots are naturally located in a typical undulated Northeast topo-sequence, upland, upper-paddy, and lowland-paddy areas. The experimental plots were hand-planted on November 23, 1982 using buffalo drawn plow and jab planter for Surin's and Khon Kaen (KK) techniques, respectively. The crops were treated as commonly employed in the farmer fields at Ban Kok Bu. For the weekly growth analysis, 5 plant samples were taken from each varietal block beginning at one end and moving successively across the field.

Thus the growth data presented represents a mean for 5 plants. One-plant samples were also taken from each variety at sampling date for more detailed observations. On these samples, pegs, pods, and total fresh and dried weight were counted and recorded.

In general, yield and yield components of peanut did differ meaningfully among varieties so we have two plausible explanations for differences in yield among the peanut varieties. The first is a difference in maturity, the effect that could cause long maturity variety accumulate more dry matter. The second for yield differences could be the duration of fruit growth or filling period. Although Surin's technique produced a slightly higher yield than KK technique, 1-2% but the yield is not significantly different. However, peanut pod yields are quite low, the average across varieties of 98 and 96 kg/rai for Surin's and KK techniques, respectively. This may be due to the long drought period occurred during the first 7 weeks after crop emerged. Our preliminary study shows that;

- 1) Surin's technique is more efficient way to grow peanut after rice harvesting.
- 2) The technique could easily be transferred to some areas with some modifications.